

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 8 kwietnia 2015 r.

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Bydgoszczy
w składzie następującym:

Przewodniczący	sędzia WSA Elżbieta Piechowiak (spr.)
Sędziowie	sędzia WSA Joanna Brzezińska sędzia WSA Jarosław Wichrowski
Protokolant	asystent sędziego Jacek Grzegorzewski

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 8 kwietnia 2015 r.
sprawy ze skargi Stowarzyszenia Obrona Zwierząt w Jędrzejowie
na bezczynność Burmistrza Mogilna
w przedmiocie udostępnienia informacji publicznej

1. umarza postępowanie sądowe w przedmiocie bezczynności,
2. stwierdza, że bezczynność organu nie miała miejsca z rażącym naruszeniem prawa,
3. zasądza od Burmistrza Mogilna na rzecz Stowarzyszenia Obrona Zwierząt w Jędrzejowie kwotę 340 (trzysta czterdzieści) złotych tytułem zwrotu kosztów postępowania sądowoadministracyjnego.

Na oryginale właściwe podpisy
za zgodność odpisu z oryginałem
starszy sekretarz sądowy Krystyna Włt

UZASADNIENIE

Pismem z dnia 23 grudnia 2014 r. Stowarzyszenie Obrona Zwierząt w Jędrzejowie złożyło skargę na beczynność Burmistrza Mogilna w przedmiocie nieudostępnienia informacji publicznej zgodnie z wnioskiem Stowarzyszenia z dnia 6 stycznia 2014 r. Wniosło jednocześnie o stwierdzenie, że beczynność miała miejsce z rażącym naruszeniem prawa; o zobowiązanie Burmistrza do dokonania czynności w zakresie udostępnienia informacji publicznej zgodnie z wnioskiem z dnia 6 stycznia 2014 r.; oraz o zasądzenie kosztów postępowania według norm przepisanych. W uzasadnieniu skargi wskazano, iż w dniu 6 stycznia 2014 r. skarżący złożył drogą elektroniczną do Burmistrza Miasta i Gminy Mogilno (na adres sekretarz@mogilno.pl pobrany ze strony Biuletynu Informacji Publicznej Miasta i Gminy Mogilno) wniosek o udostępnienie informacji w następującym zakresie:

- 1) odpowiedź na pytanie: z kim (imię, nazwisko lub nazwa, adres) gmina miała obowiązujące w 2013 r. umowy albo komu (imię, nazwisko lub nazwa, adres) udzielała doraźnych zleceń wylapywania/odławiania bezdomnych zwierząt;
- 2) odpowiedź na pytanie: z kim (imię, nazwisko lub nazwa, adres) gmina miała obowiązujące w 2013 r. umowy albo komu (imię, nazwisko lub nazwa, adres) udzielała doraźnych zleceń zapewniania opieki bezdomnym zwierzętom;
- 3) odpowiedź na pytanie: ilu bezdomnym psom/kotom zapewniono opiekę na koszt gminy w 2013 r. (nie licząc zwierząt, którymi zajęto się w latach poprzednich);
- 4) odpowiedź na pytanie: jaki był w 2013 r. koszt realizacji całego zadania przewidzianego ustawą o ochronie zwierząt (wylapywanie/odławianie, opieka, usługi weterynaryjne, dokarmianie, inne);
- 5) udostępnienie treści i postaci umowy (umów) o zapewnienie opieki bezdomnym zwierzętom w 2013 r.

Jak wskazano w skardze, podmiot obowiązany do udostępnienia informacji nie zareagował na wniosek w terminie przewidzianym w art. 13 ustawy o dostępie do informacji publicznej, w związku z czym w dniu 9 lutego 2014 r. wnioskodawca drogą elektroniczną ponowił żądanie udostępnienia informacji. Do dnia złożenia skargi organ nie udostępnił wnioskowanej informacji, ani też nie wydał w tym przedmiocie decyzji odmownej, co oznacza, że Burmistrz dopuścił się rażącej, w ocenie skarżącego, bezczynności biorąc pod uwagę okres (niecały rok) jaki upłynął od złożenia wniosku.

W odpowiedzi na skargę Burmistrz Miasta i Gminy Mogilno uwzględnił skargę w całości oraz oświadczył, że bezczynność organu w przedmiocie nieudostępnienia informacji publicznej jest wynikiem zbiegu obiektywnie negatywnych, nie dających się przewidzieć okoliczności; że organ nie kwestionuje, iż zakres wnioskowanej informacji stanowi informację publiczną podlegającą udostępnieniu; oraz że bezczynność nie miała charakteru rażącego naruszenia prawa. Dalej organ wyjaśnił, iż wniosek o udostępnienie informacji publicznej dotarł na adres sekretarz@mogilno.pl, jednak został on przeoczony z racji na otrzymywaną w dniach wolnych od pracy (tu: 6 stycznia 2014 r.) korespondencję o charakterze reklamowym lub zawierającym zaproszenia, a nie korespondencję urzędową. Przypadkowe, niezamierzone przeoczenie przedmiotowego wniosku mogło być też, jak wskazał organ, wynikiem niekorzystnego zbiegu okoliczności, jakim był fakt, iż dzień 6 stycznia wypadał w poniedziałek, a zatem bezpośrednio po dwóch kolejnych dniach wolnych od pracy. Z kolei monit datowany na 9 lutego 2014 r. zakwalifikowany został jako spam i dlatego automatycznie znalazł się w skrzynce przeznaczonej na tego typu wiadomości (nie znalazł się w głównej skrzynce odbiorczej). Organ podkreślił, iż nie kwestionuje waloru wnioskowanej informacji jako informacji podlegającej udostępnieniu; że wnioskowana informacja została niezwłocznie udzielona; oraz że, z racji na zaistnienie wymienionych wyżej negatywnych okoliczności jego bezczynność nie miała charakteru rażącego naruszenia prawa.

Wojewódzki Sąd Administracyjny zważył, co następuje:

Postępowanie sądowe dotyczące żądania skarżącego w zakresie zobowiązania organu do załatwienia wniosku o udostępnienie informacji publicznej zasługuje na umorzenie z racji na jego bezprzedmiotowość.

Zgodnie z art. 3 § 2 pkt 8 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 roku Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (tekst jednolity: Dz. U. z 2012 r., poz.

270; dalej jako: p.p.s.a.), kontrola działalności administracji publicznej sprawowana przez sądy administracyjne obejmuje m.in. rozpatrywanie skarg na bezczynność organów. W takich przypadkach, kontroli poddany jest brak aktu lub czynności w sytuacji, gdy organ miał obowiązek podjąć działanie w danej formie w określonym przez prawo terminie. Dla dopuszczalności skargi na bezczynność nie mają znaczenia powody, dla jakich akt nie został podjęty lub czynność nie została dokonana, jak również, czy bezczynność organu spowodowana została zawinioną lub niezawinioną opieszałością organu.

Zgodnie z art. 161 § 1 p.p.s.a., sąd wydaje postanowienie o umorzeniu postępowania:

- 1) jeżeli skarżący skutecznie cofnął skargę;
- 2) w razie śmierci strony, jeżeli przedmiot postępowania odnosi się wyłącznie do praw i obowiązków ściśle związanych z osobą zmarłego, chyba że udział w sprawie zgłasza osoba, której interesu prawnego dotyczy wynik tego postępowania;
- 3) gdy postępowanie z innych przyczyn stało się bezprzedmiotowe;

Bezprzedmiotowość postępowania zachodzi między innymi wówczas, gdy po złożeniu skargi na bezczynność organu, organ ten wyda w sprawie decyzję, bądź podejmie inne rozstrzygnięcie wstrzymujące bieg postępowania w sprawie, co wyłącza możliwość uwzględnienia tej skargi nawet wówczas, gdy decyzja ta lub inne rozstrzygnięcie zostało podjęte z naruszeniem terminu przewidzianego do ich wydania (por. wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z 11 września 2012 r., sygn. akt II OSK 1431/12).

W kontrolowanej przez Sąd sprawie poza sporem jest, że żądana przez skarżącego informacja dotycząca wskazanego w skardze zakresu stanowi informację publiczną w rozumieniu ustawy z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej (tekst jednolity: Dz. U. z 2014 r., poz. 782; dalej jako: u.d.i.p.), a organ jest podmiotem zobowiązanym do udzielenia tej informacji publicznej. Faktem bezspornym, wynikającym z akt sądowych niniejszej sprawy jest również to, że już po wniesieniu przez skarżącego skargi na bezczynność organu, niemniej jednak przed dniem orzekania w tym przedmiocie przez Sąd, organ udostępnił wnioskowaną informację.

Tym samym, jeśli nawet organ pozostawał w bezczynności w rozpoznaniu wniosku skarżącego to stwierdzić należy, że wskutek udostępnienia wnioskowanej

informacji pismem z dnia 27 stycznia 2015 r., nr WGS.1431.1.2014 stan ten ~~ustal~~. Tak więc, na chwilę rozpoznania przez Sąd sprawy, żądanie skarżącego w tym zakresie stało się bezprzedmiotowe. W związku z tym zaistniała przesłanka do umorzenia postępowania sądowego z art. 161 § 1 pkt 3 p.p.s.a. Sąd nie może w takiej sytuacji zobowiązać organu do rozpoznania wniosku skarżącego, bowiem wniosek ten został już przez organ rozpoznany poprzez udostępnienie wnioskowanej informacji.

Wydanie przez organ decyzji, czy też udostępnienie informacji publicznej, jak to ma miejsce w rozpatrywanej sprawie, nie zwalnia jednakże sądu z obowiązku rozpoznania skargi wniesionej na podstawie art. 3 § 2 p.p.s.a. w zakresie orzekania w przedmiocie stwierdzenia czy beczynność miała miejsce rażącym naruszeniem prawa oraz od obowiązku rozważenia zasadności wymierzenia organowi grzywny z tego tytułu (por. postanowienia Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 26 lipca 2012 r., sygn. akt II OSK 1360/12 oraz z dnia 18 czerwca 2013 r., sygn. akt I OSK 1143/13 <http://orzeczenia.nsa.gov.pl>).

Stosownie zatem do art. 149 § 1 p.p.s.a, Sąd ma obowiązek ustalenia, czy beczynność nastąpiła z rażącym naruszeniem prawa, niezależnie od tego, czy w dacie wyrokowania organ pozostawał w beczynności, czy też nie.

W niniejszej sprawie Sąd stwierdził, że beczynność Burmistrza Mogilna nie nastąpiła z rażącym naruszeniem prawa. Wyjaśnić należy, że rażącym naruszeniem prawa będzie stan, w którym bez żadnej wątpliwości i wahań możemy powiedzieć, bez potrzeby odwoływania się do szczegółowej oceny okoliczności sprawy, że naruszono prawo w sposób oczywisty. Rażącym naruszeniem prawa będzie stan w którym wyraźnie, ewidentnie, bezdyskusyjnie i drastycznie naruszono treść obowiązku wynikającego z przepisu prawa (vide: wyrok NSA w Warszawie z dnia 21 czerwca 2012 r., sygn. akt I OSK 675/12, LEX nr 1218894; wyrok WSA w Łodzi z dnia 17 października 2014 r., sygn. akt II SAB/Łd 124/14, LEX nr 1534558). Okoliczności przytoczone przez organ pozwalają uznać, iż zwłoka w udostępnieniu wnioskowanej informacji nie wynikała ze złej woli organu, a tym bardziej nie była skutkiem rażącego, dającego się na pierwszy rzut oka stwierdzić zaniedbania. O ile pozostawanie organu w zwłoce, jak i jej znaczny wymiar nie budzi w niniejszej sprawie wątpliwości, to w ocenie Sądu było to raczej wynikiem skupienia się niekorzystnych dla organu czynników, nieszczęśliwie dotyczących wysłanego przez Stowarzyszenie wniosku.

W podobny sposób należy ocenić brak odpowiedzi organu na monit z dnia 9 lutego 2014 r. Zakwalifikowanie wiadomości jako spam uniemożliwiło organowi powzięcie świadomości o przedmiotowym ponagleniu, jako że zostało ono przekierowane do folderu przeznaczonym na korespondencję reklamową („śmieciową”) – nie figurowało więc w głównym folderze wiadomości przychodzących, na którym organ pracuje. Taki stan rzeczy był efektem zadziałania filtrów antyspamowych, w jakie wyposażone są, obecnie już standardowo, skrzynki poczty elektronicznej. Analizując akta sprawy Sąd zauważył, iż wnioski o udostępnienie informacji publicznej kierowane przez Stowarzyszenie do organów administracji wysyłane są w sposób masowy – w jednej chwili ze skrzynki pocztowej adresata wysyłanych jest kilka wiadomości tej samej treści. Jest to praktyka stosowana przez nadawców wiadomości reklamowych, a więc nie powinno dziwić, iż systemy zabezpieczenia poczty elektronicznej stosowane przez organ, uniemożliwiły dotarcie wiadomości nadanej przez Stowarzyszenie na folder główny poczty elektronicznej adresata.

W tej sytuacji, mając na względzie, iż pozostawanie w stanie beczynności przez organ administracji publicznej było wynikiem niekorzystnego zbiegu okoliczności, a nie wyraźnych i nagannych uchybień w jego działaniu, stwierdzić należało, iż beczynność nie miała miejsca z rażącym naruszeniem prawa.

W chwili orzekania przez Sąd w przedmiocie beczynności Burmistrza Miasta i Gminy Mogilno wnioskowana przez Stowarzyszenie informacja publiczna została już przez organ udostępniona. Należało więc orzec o umorzeniu postępowania sądowego w przedmiocie beczynności na podstawie art. 161 §1 pkt 3 p.p.s.a.

Na podstawie art. 201 §1 p.p.s.a. Sąd zobowiązał organ do zwrotu na rzecz skarżącego kosztów postępowania.

Na oryginale właściwe podpisy
za zgodność odpisu z oryginałem
starszy sekretarz sądowy Krystyna Witt